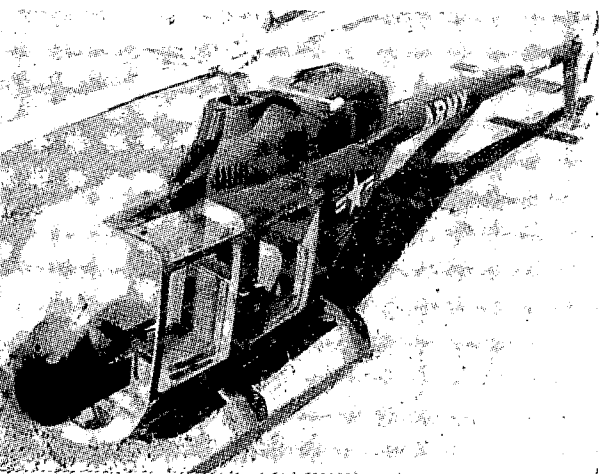

שני ההליקופטרים העומדים בפני מבחן התמודדות: מימין — ה"הילר" D-250 וממין — ה"מטה" M-1100

הליקופטרי-תצפית מחירים

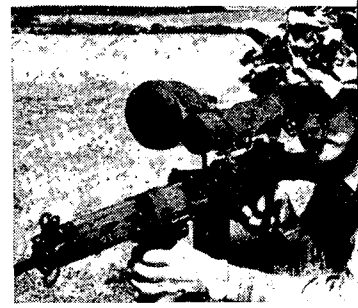
צבא ארה"ב זקוק להליקופטרי-תצפית-קל חדש ומשוכלל שיחליף שלושה כלי טיס שבשימוש כיום: מטוס קבוע-כנף "L-19" וההליקופטרים "H-13" ו-"H-23". מוסדות הצבא עומדים בפני הברירה בין שני "אבטיפוסים" מתחרים: "D-250" מתוצרת "בל" ו-"M-1100" מתוצרת "הילר". לצורך בחינתם תמציא כל חברה שבעה כלי-כיס — מהם ייבחר האחד. התביעות שהוצגו להליקופטרי-תצפית החדש הן: משך-טיסה של 3 שעות; מהירות של 200 קמ"ש; משקל — למטה מ-1100 ק"ג; יכולת לשאת עד 4 אנשים כולל הטייס — או משא של 160 ק"ג, בצירוף הטייס וטייס-המשנה. מניחים, כי תהיה אפשרות, בסיגולים מעטים, להוביל את הכלי במטוסי-התובלה "C-130" ("הרקולס") — ארבעה הליקופטרים באחד — ולהביא את ההליקופטר לכוננות מבצעית כשעה לאחר נחיתת המטוס.

שלישיה בנסיון

בריטניה לא רק מצמקת את צבאה ומשדדת מערכות ארגוני. היא מחדשת פני חימושו — בהתאם למבניו החדשים, ותכופות בתור יסוד להם. בתצוגת-ראווה, שערך

צבא-בריטניה בסתו 1961, הודגמו רבים מכלי-הנשק ורכבי-הקרב החדשים — החל בטיל "מלקרה" וכלה במחשבים המהירים — נראו גם שלושה כלי-נשק מעניינים של חיל-השריון נמצאו אז בניסויים. האחד הוא משקפת-הצלפים ההולנדית (ימין, למטה) המצוידת במכשיר-ראיה לקרניים אינפרא-אדומות. המשקפת נראית בתמונה כשהיא מורכבת על רובה המוכר לנו היטב — רובה-השירות המיטען מתוצרת פ-11. באמצעותה ניתן לראות מטרה במרחק 140 מטר (היינו בטווח-קליעה תכליתי). משקלה — 6.8 ק"ג. כשני הכלים האחרים, עובר גם כלי זה את בחינת בביה"ס לנשק קל של חיל-הרגלים הבריטי. שני האחרים הם מטולי-רקטות ללא-רתע נגד-טנקים — אשר אחד מהם (כמובן — זה שייטיב לעמוד במבחן) יחליף את המטול בן 3.5 האינצ'ים הנהוג כיום בצבא הבריטי. העליון הוא המטול בן 3.2 אינץ' הקנדי המכונה "הלר", אשר מיצוי-טוענים כי יוכל להוציא מכלל שימוש טנק נע במרחק 275 מ'. משקלו — 13.6 ק"ג והוא מופעל על-ידי אדם אחד. זה שמשמאל הוא המטול בן 84 המ"מ השבדי, אשר גם הוא שוקל 13.6 ק"ג ותכונותיו דומות לאלו של יריבו הקנדי.

צבא ארצות-הברית - לקראת

לאן, אל מה, מכוונת התפתחותו של צבא-ארה"ב, אשר כה רבו לאחרונה השינויים והתיקונים במבנהו, בהרכבו, בחימושו? כיצד יעלה בקנה אחד את התפקידים השונים כל כך המתיצבים לפניו? הגדרה מוסמכת למגמותיו ניתנה בשלהי 1961 על-ידי ראש אגף המבצעים של צבא ארה"ב, לויט-גנ"ב. האמלט- הנחת היסוד שבהרצאתו בפני ועידת „אגודת צבא ארה"ב" היא:

סכנת מלחמה-כללית תוסיף להיות תלויה מעל לראשינו למשך כל פרק הזמן שיש ביכולתנו לחזותו — וכוונתנו היא להיות מוכנים לה, אם אמנם תבוא.

עתודת הכוננות

תנאי ראשון — עתודה חזקה בארה"ב, בעלת ניידות אסטרטגית ומוכנה לנוע מיד לכל מקום בו מסתמנת סכנה הכוח המכונה היום „קורפוס-הצבא-האסטרטגי“, יחד עם יחידות היל-האוויר והצי, ישמש כגדוד-כבאים עולמי. חלקיו השונים של כוח זה יועדו-מראש לכוננות בראש-וראשונה, לאזורי-מבצעים מסוימים — ואימונם וציודם יותאמו לאזורים אלה. אך, אם כל הכונתם וכושרם המיוחדים לאותם אזורים — יהיו להם גם סוגי-הימון וציוד-אלטרנטיבי ידוע, שיאפשרו לסגלם במהירות לפעולה בחבלי עולם אחרים, אם זו תידרש. בסיסם יהיה בארה"ב — אך אימונם הטקטי יתנהל בחלקו הניכר מעבר לים, במשולב עם השתתפותם בתרגילי ניידות-אסטרטגית. תרגילים כאלה יתנהלו תכופות, בחלקי עולם שונים ובשיתוף כוחות בעלי-הברית אשר שם — והם יאפשרו הכרת השטחים, היכרות עם צבאות-הברית והדגמת יכולת צבא ארה"ב בפני אלה.

עיקר הכוחות שבאמרו-פולין

שאר הכוחות הסדירים שבארה"ב, וכן עוצבות-מילואים נבחרות, יוחזקו במעמד נכונות מעולה — לתגבור נוסף לזירות-מבצעים, אם יידרש. גם דיביזיות אלו תאומנה ותצוידנה כל-אחת בראש-וראשונה לתפקידים מוגדרים. כך דיביזיות-מילואים מסוימות תועדנה מראש למבצעים באירופה-המרכזית. הללו תהיינה ממוכנות מיכון מעולה, ולרשותן יהיה מכלול נרחב של סוגי-נשק ואבזרים שונים ומגוונים — כנדרש בשביל לחימה למול אויב, שבידו ציוד-מלחמה משוכלל מאוד. סגל אנשי-המפתח של עוצבות-מילואים אלו ישרת במשכי-האימון השנתיים שלו בזירות להן נועדו — על-מנת להכיר מקרוב את האיזור ולהיות מעוררה בתוך פרטי ההתפתחות הצבאית המקומית. צירוף זה של תכונות: כוחות בעלי אימון מעולה, המכוונים באופן מובהק לאיזור אחד — אך ניתנים-לסיגול לצרכי חבלי-עולם ותנאים שונים — והמוכנים לנוע מארה"ב בהקדם ולהכנס לפעולה — הוא שיאפשר לכוון חישי-מהר בדיוק אותם ריכוזי-כוח שיידרשו במקומות ובמצבים שונים.

הדיביזיות של 1970

לנכח מסיבות ותפקידים כאלה — הוחלט „לעצב את כוחות-הצבא במגמה להשגת ריבוי-תכליות-ואפשרויות גדול ככל-האפשר, לניהול מבצעים בכל מעגל גוניהן האפשריים של מלחמות העשויות להתרחש“. על כן — „הדיביזיה הצפויה בשנת 1970, שתהווה את היסוד-הלוחם הבסיסי בפיקודי-הזירות, תהיה בבחינת שכלול נוסף של אותו דגם-ארגון חדש. רב-הפנים והגמיש, שגקבע בשנת 1961“. היא תעוצב, בכל מקרה ומקרה, בהתאם לצרכי אזורה המיוחד — תוך שימת דגש בענין הניידות-הטקטית בתנאי אוויר. כל-ירכב קלי-שריון וכן תובלה אווירית, יזכו בה לשימוש רחב ביותר. חימושה יקנה לה יכולת „גרעינית“ ומקובלת

כיצד ממחיש צבא-ארה"ב יעודין לעשור הקרוב

אחדות ממערכת ה„כרזות“ שנועדו להדגים לאישי-הצבא האמריקני את תכלית-פעלו.

צבא „כדור-ארצי“ - זירות תבעול יחודיות: אופין ודרישותיהן

מסלולי-כוחות מאוזן לכל צורת-מלחמה שהיא גרעינית או בלתי-גרעינית

